

Dosar nr. XX

ROMÂNIA

TRIBUNALUL XX

SECȚIA I CIVILĂ

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la XX

PREȘEDINTE – XX

JUDECĂTOR – XX

GREFIER – XX

Pe rol judecarea apelului civil declarat de către reclamantul **XX** în contradictoriu cu apelanta pârâtă **XX**, având ca obiect contestație la executare.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă pentru intimata pârâtă, avocat substituent **XX**, pentru avocat titular **XX**, în baza împuternicirii avocațiale depusă la dosar, pentru apelantul reclamant răspunde avocat **XX** conform împuternicirii avocațiale depusă la dosarul cauzei.

Procedura de citare este legal îndeplinită, cu respectarea prevederilor art.153 și următoarele Cod procedură civilă.

Se constată că prin Serviciul Registratură s-au depus la dosarul cauzei de către apelanta pârâtă, sesizarea ICCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept potrivit art. 519 Cod procedură civilă.

Reprezentantul convențional al apelantei reclamante depune note scrise referitoare la sursa de finanțare a plății contravalorii tichetelor de masă.

Apărătorul apelantei pârâte solicită admiterea cererii, având în vedere condițiile art.519 cod procedură civilă, întrucât prezenta cauză se află pe rolul Tribunalului Constanța , pentru soluționare în ultimă instanță, lămurirea depinde de soluționarea fondului, chestiunea de drept este nouă și asupra acesteia nu există un R.I.L. înregistrat.

Apărătorul apelantului reclamant solicită respingerea cererii, considerând că nu este vorba de chestiuni ce implică lămuriri suplimentare.

TRIBUNALUL

Având nevoie de timp pentru a delibera,

DISPUNE :

Amână pronunțarea hotărârii la data de 14 iunie 2018, prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, conform art.396 alin.(2) din noul Cod de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi **XX**

PREȘEDINTE,

XX

JUDECĂTOR

XX

GREFIER,

XX

Dosar nr. XX

ROMÂNIA

TRIBUNALUL XX

SECȚIA I CIVILĂ

ÎN CHEIERE

Ședința publică de la XX

PREȘEDINTE – XX

JUDECĂTOR – XX

GREFIER – XX

Pe rol judecarea apelului civil declarat de către reclamantul XX cu sediul în XX în contradictoriu cu apelanta pârâtă XX cu domiciliul procesual ales în XX, având ca obiect XX

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din XX, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, încheiere ce face parte integrantă din prezenta decizie.

Completul de judecată, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea asupra cauzei la data de XX, când a pronunțat următoarea încheiere:

TRIBUNALUL

I. Circumstanțele cauzei

1. Prin decizia nr.XX a Curții de Apel XX s-a dispus obligarea pârâtul XX către fiecare dintre reclamanți la plata contravalorii a 20 tichete de masă lunar pentru perioada XX, actualizată cu rata inflației și la plata dobânzii legale pentru această sumă.

Prin cererea înregistrată la BEJ XX la data de XX s-a inițiat procedura de executare silită a titlului executoriu mai sus menționat.

Prin cererea înregistrată sub nr.XX, contestatorul XX a solicitat, în contradictoriu cu intimata XX, anularea actelor de executare emise în dosarul nr.XX al BEJ XX, respectiv somație nr.XX, încheiere de stabilire a cheltuielilor de executare, înștiințare din XX, precum și a tuturor actelor de executare și executării înseși, suspendarea executării silite până la soluționarea contestației la executare și întoarcerea executării silite, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii, contestatorul a arătat că executarea silită este pornită nelegal pentru o sumă ce nu este datorată printr-o plată unică de angajator creditoarei. A învederat că tichetele de masă fac parte din categoria drepturilor salariale pentru care legiuitorul a stabilit ca modalitate de plată, în situația existenței unor hotărâri judecătorești executorii, tranșe anuale, pentru o perioadă de 5 ani, invocându-se prevederile art.15 din OUG 57/2015. S-a mai arătat că o altă critică vizează modalitatea de calcul a sumei supusă executării, BEJ XX calculând valoarea tichetelor și pentru zilele aferente concediului de odihnă, concediului medical, deși legea nu recunoaște acest drept salariaților în aceste situații.

În drept, au fost invocate disp.art.711 și urm.C.Proc.Civ., art.15 din OUG 57/2015, art.13 din OUG 99/2016.

2. Soluția instanței de fond

Prin s.c nr.XX a Judecătorei XX s-a respins contestația la executare formulată de contestatorul XX în contradictoriu cu intimata XX ca neîntemeiată și s-a respins cererea de suspendare a executării silite ca rămasă fără obiect.

3. Apelul declarat în cauză

Împotriva acestei sentințe a declarat apel principal contestatorul, solicitând schimbarea hotărârii de primă instanță și rejudecarea fondului în sensul admiterii contestației la executare și a anulării tuturor actelor de executare efectuate în dosarul de executare nr.XX al BEJ XX.

Prin apelul incident formulat de creditoarea intimată XX s-a solicitat respingerea contestației la executare pentru considerente legate de natura juridică a tichetelor de masă acordate.

3.1 Dezvoltarea motivelor apelului incident

Art.159 din Codul Muncii definește salariul ca fiind (1) **contraprestația muncii depuse de salariat în baza contractului individual de muncă.** (2) Pentru munca prestată în baza contractului individual de muncă fiecare salariat are dreptul la un **salariu exprimat în bani**, iar art. 1 din Legea nr. 142 din 1998 privind acordarea tichetelor de masă prevede că:

Salariații din cadrul societăților comerciale, regiilor autonome și din sectorul bugetar, precum și din cadrul unităților cooperatiste și al celorlalte persoane juridice sau fizice care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă, denumite în continuare angajator, pot primi o alocație individuală de hrană, acordată sub forma tichetelor de masă, suportată integral pe costuri de angajator.

Mai mult, art.160 din Codul Muncii prevede că **Salariul cuprinde salariul de bază, indemnizațiile, sporurile, precum și alte adaosuri.**

Din interpretarea gramaticală, logică și sistematică a textelor de lege sus-menționate, rezultă că drepturile salariale sunt acele sume de bani ce se cuvin angajatului cel puțin o dată pe lună în raport de munca prestată, iar noțiunea de salariu trebuie delimitată din punct de vedere juridic la ceea ce legislația muncii include legal în această categorie, anume salariul de bază, indemnizațiile, sporurile, precum și alte adaosuri.

Or, ajutoarele acordate salariaților cu titlu de alocație de hrană și exprimate prin tichete de masă nu pot fi considerate drepturi salariale în sensul definiției de mai sus ci sunt încadrate în drepturi de protecție socială subsumându-se Titlului V din Codul muncii – SĂNĂTATEA ȘI SECURITATEA ÎN MUNCĂ.

Astfel, tichetele de masă intră în categoria **cheltuielilor sociale**, întrucât reprezintă un drept social, iar nu salarial, motiv pentru care nu sunt aplicabile textele de lege invocate de către contestatoare.

La aprecierea naturii juridice a tichetelor de masă, trebuie să se țină seama, în primul rând, de caracterul și natura lor, ca măsuri de protecție a salariaților pentru asigurarea securității muncii și a unor condiții optime la locul de muncă.

Sumele reprezentând contravaloarea tichetelor de masă, potrivit voinței legiuitorului la data apariției Legii 142/1998 nu se iau în calcul nici pentru angajator, nici pentru salariat la stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial, astfel încât nu se poate considera că tichetele de masă fac parte din categoria drepturilor salariale.

Schimbarea opticii legiuitorului asupra acestor drepturi în sensul supunerii lor impozitării prin asimilarea drepturilor de natură salariale nu poate fi un argument pentru a schimba natura juridică a acestora, politica fiscală fiind subsumată interesului de stat privind impunerea veniturilor și nu întotdeauna legiuitorul roman a stabilit în mod coerent asupra naturii juridice a unui drept .

Un argument suplimentar îl constituie faptul că prin neacordarea acestui drept - tichete de masa – la data scadenței , judecătorul prin decizia civilă nr. 507/CM/15.11.2016 l-a transformat în **despăgubiri în echivalent valoric al celor 20 tichete lunare** catre partea a fost lipsită nelegal. Prin transformarea dreptului initial în despăgubiri, se naște un drept nou – despăgubirile, în privința cărora voința legiuitorului a fost exprimată prin următoarele dispoziții fiscale:

ART. 62 - Venituri neimpozabile Cod fiscal

În înțelesul impozitului pe venit, următoarele venituri nu sunt impozabile:

- a) ajutoarele, indemnizațiile și alte forme de sprijin cu destinație specială, primite de la bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale și din alte fonduri publice sau colectate public, inclusiv cele din fonduri externe nerambursabile, precum și cele de aceeași natură primite de la organizații neguvernamentale, potrivit statutelor proprii, sau de la alte persoane;*
- b) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă acordate, potrivit legii, persoanelor fizice, altele decât cele care obțin venituri din salarii și asimilate salariilor;*
- c) indemnizațiile pentru: risc maternal, maternitate, creșterea copilului și îngrijirea copilului bolnav, potrivit legii;*
- d) recompense acordate conform legii din fonduri publice;*
- e) veniturile realizate din valorificarea, prin centrele de colectare, a bunurilor mobile sub forma deșeurilor care fac obiectul programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice;*
- f) veniturile de orice fel, în bani sau în natură, primite la predarea deșeurilor din patrimonial personal;*
- g) sumele încasate din asigurări de orice fel reprezentând despăgubiri, sume asigurate, precum și orice alte drepturi, cu excepția câștigurilor primite de la societățile de asigurări ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți, cu ocazia tragerilor de amortizare;*
- h) despăgubirile în bani sau în natură primite de către o persoană fizică ca urmare a unui prejudiciu material suferit de aceasta, inclusiv despăgubirile reprezentând daunele morale;*

Așadar, se consideră că prin transformarea tichetelor în despăgubiri, tichetele se predau doar în natură și nu prin echivalent valoric întrucât legea de acordare 142/1998 interzice expres acest lucru, natura dreptului a fost transformată în despăgubiri, situație în

raport de care voința legiuitorului fiscal a fost de excludere a acestor venituri de la impozitare.

4. La data de 02.05.2018, apelanta creditoare a solicitat sesizarea ICCJ, în vederea pronunțării unei hotărâți prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, respectiv stabilirea naturii juridice a tichetelor de masă, stabilirea aplicabilității art.15 din OUG 57/2015 pentru instituția intimată- instituție publică cu surse de finanțare privată și stabilirea posibilității executării silită a instituției publice pentru sumele devenite scadente, în cazul nerespectării tranșelor de plată prevăzute de art.15 din OUG 57/2015 și art.13 din OUG 99/2016.

II. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept

1. Punctul de vedere al apelantei creditoare

Conform Deciziei nr. 5/2016, ICCJ a statuat faptul că “În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.125/2005, cu modificările și completările ulterioare, alocația individuală de hrană sub forma tichetelor de masă pentru personalul încadrat în unitățile sanitare publice finanțate din venituri proprii realizate prin sistemul de asigurări sociale de sănătate reprezintă un drept, iar nu o vocație.”

De asemenea, art.159 din Codul Muncii definește salariul ca fiind (1) contraprestația muncii depuse de salariat în baza contractului individual de muncă. (2) Pentru munca prestată în baza contractului individual de muncă fiecare salariat are dreptul la un salariu exprimat în bani, iar art. 1 din Legea nr. 142 din 1998 privind acordarea tichetelor de masă prevede că:

Salariații din cadrul societăților comerciale, regiilor autonome și din sectorul bugetar, precum și din cadrul unităților cooperatiste și al celorlalte persoane juridice sau fizice care încadrează personal prin încheierea unui contract individual de muncă, denumite în continuare angajator, pot primi o alocație individuală de hrană, acordată sub forma tichetelor de masă, suportată integral pe costuri de angajator.

Mai mult, art.160 din Codul Muncii prevede că Salariul cuprinde salariul de bază, indemnizațiile, sporurile, precum și alte adaosuri.

Cum acest drept NU ESTE REGLEMENTAT adesea prin contractul individual de muncă ci este negociat de partenerii sociali prin contractele colective de muncă , consider că acest drept face parte din natura drepturilor de protecție socială.

Din interpretarea gramaticală, logică și sistematică a textelor de lege sus-menționate, rezultă că drepturile salariale sunt acele sume de bani ce se cuvin angajatului cel puțin o dată pe lună în raport de munca prestată, iar noțiunea de salariu trebuie delimitată din punct de vedere juridic la ceea ce legislația muncii include legal în această categorie, anume salariul de bază, indemnizațiile, sporurile, precum și alte adaosuri.

Or, ajutoarele acordate salariaților cu titlu de alocație de hrana și exprimate prin tichete de masă nu pot fi considerate drepturi salariale în sensul definiției de mai sus ci

sunt încadrate în drepturi de protecție socială subsumându-se Titlului V din Codul muncii – SĂNĂTATEA ȘI SECURITATEA ÎN MUNCĂ.

Astfel, tichetele de masă intră în categoria cheltuielilor sociale, întrucât reprezintă un drept social, iar nu salarial, motiv pentru care nu sunt aplicabile textele de lege invocate de către contestatoarele.

La aprecierea naturii juridice a tichetelor de masă, trebuie să se țină seama, în primul rând, de caracterul și natura lor, ca măsuri de protecție a salariaților pentru asigurarea securității muncii și a unor condiții optime la locul de muncă.

Sumele reprezentând contravaloarea tichetelor de masă, potrivit voinței legiuitorului la data apariției Legii 142/1998 nu se iau în calcul nici pentru angajator, nici pentru salariat la stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial, astfel încât nu se poate considera că tichetele de masă fac parte din categoria drepturilor salariale.

Schimbarea opțiunii legiuitorului asupra acestor drepturi în sensul supunerii lor impozitării prin asimilarea drepturilor de natură salariale nu poate fi un argument pentru a schimba natura juridică a acestora, politica fiscală fiind subsumată interesului de stat privind impunerea veniturilor.

PRACTICA statuată la nivelul Curții de apel XX :

- interpretare pro drepturi de natură socială :
 - Curtea de apel XX- dosar nr. XX, complet specializat litigii de muncă și asigurări sociale
 - JUDECĂTORIA XX – instanță de fond contestație la executare : dosar XX
- Interpretare pro drepturi salariale :
 - JUDECĂTORIA XX – instanță de fond contestație la executare- un număr de 33 dosare.
 - TRIBUNALUL XX -instanță de apel la contestația la executare - apel civil 2 (dosare XX) și apel civil 1 (dosar XX)

Cu privire la al doilea punct din cererea formulată- *Stabilirea aplicabilității dispozițiilor de suspendare a executării silite – art. 15 OUG 57/2015 pentru instituții publice cu surse de finanțare private, cum este cazul drepturilor financiare corespunzătoare tichetelor de masa.*

Spitalele publice sunt definite prin art. 188 alin. 1 din Legea 95/2006 ca instituții publice finanțate integral din venituri proprii, care funcționează pe principiul autonomiei financiare.

Astfel, chiar dacă o instituție publică, cum este o direcție sanitară județeană, efectuează plăți din bugetul său alimentat din bugetul de stat, acest fapt nu transformă prestatorul serviciului într-o instituție finanțată din bugetul de stat, neexistând o relație directă de finanțare între acesta și ministerul sănătății.

În ceea ce privește ordonanțele invocate de către contestatoare, aceasta se adresează personalului din autoritățile publice, adică personalului din sectorul bugetar, finanțat cu bani de la bugetul de stat.

După cum rezultă din cele expuse mai sus, contestatoare nu se finanțează cu bani primiți de la bugetul de stat, ci din venituri proprii, motiv pentru care nu pot fi reținute ca temei al admiterii contestației la executare- dispozițiile art. 15 OUG 57/2015 .

Așadar, intervenția legiuitorului prin dispoziții legale tranzitorii , cum este OUG 57/2015, care urmăresc eşalonarea în 5 ani a drepturilor salariale , pentru salarii creditate de la bugetul de stat , nu se aplică instituțiilor publice finanțate din venituri proprii, cum este cazul prezent al tichetelor de masa.

Al treilea obiectiv al sesizării ICCJ privește- *Stabilirea posibilității executării silite a instituțiilor publice pentru sumele devenite scadente, în cazul nerespectării tranșelor de plată prevăzute art. 15 OUG 57/2015.*

Deși intimata debitoare XX a obținut titlul executoriu decizia civilă nr. XX inca din 2016 dar nu a înțeles să achite tranșele , astfel cum ele sunt acordate ca facilitate la plata prin art. 15 OUG 57/2015:

- în 2016 a primei tranșe de 5 % din titlu, precum și a dobânzii și a ratei de inflație,

- în 2017 a celei de-a doua tranșe de 10%, precum și a dobânzii și a ratei de inflație.

- în 2018 prevederea în bugetul anual a provizionului necesar achitării tranșei nr. 3 de 25 % precum și a dobânzii și a ratei de inflație.

Potrivit art. 662 din Noul Cod Procedură Civilă “(4) Creanța este exigibilă dacă obligația debitorului este ajunsă la scadență sau acesta este decăzut din beneficiul termenului de plata.”

De asemenea, conform art. 674 Noul Cod Procedură Civilă “(1) Debitorul care beneficiază de un termen de plata va fi decăzut, la cererea creditorului, din beneficiul acestui termen, dacă: 1. debitorul se sustrage de la îndeplinirea obligațiilor care îi revin potrivit legii în scopul realizării executării silite”.

În plus, conform art. 1417 Noul cod civil, „(1) Debitorul decade din beneficiul termenului dacă se află în stare de insolabilitate sau, după caz, de insolvență declarată în condițiile legii, precum și atunci când, cu intenție sau dintr-o culpă gravă, diminuează prin fapta sa garanțiile constituite în favoarea creditorului sau nu constituie garanțiile promise.”

Având în vedere faptul că contestatoarea XX nu și-a îndeplinit obligația de a achita tranșele impuse de lege la termenul și în cuantumul stabilit, precum și achitarea dobânzii și actualizarea sumelor datorate cu rata de inflație, se apreciază că aceasta este decăzută din beneficiul termenului de 5 ani invocat.

➤ JURISPRUDENȚĂ : Asupra acestei apărări nu se cunoaște o practică conturată, instanțele limitându-se să interpreteze cauzele prin raportare la primele 2 puncte din prezenta cerere de dezlegare, fără a intra în analiza de fond prin raportare la anii scurși din executare, deși era un element esențial de dezlegat. Aceste aspect fac obiectul cercetării în curs în căi extraordinare de atac în dosarele XX.

În concluzie, față de argumentele mai sus arătate se solicită încuviințarea cererii de sesizare a ICCJ pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept și suspendarea judecării prezentei pricini până la soluționarea hotărârii prealabile.

2. Punctul de vedere al apelantei debitoare

Natura juridică a sumelor ce fac obiectul executării silite a fost stabilită în cadrul titlului executoriu, nemaifiind posibilă această interpretare în faza de executare silită. Cu privire la celele două chestiuni în discuție privind aplicarea OUG 57/2015 s-a arătat că nu este vorba despre neclaritatea unei norme, ci despre aplicarea acesteia.

III. Tribunalul constată că sunt îndeplinite condițiile de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al ICCJ în ceea ce privește natura juridică a tichetelor de masă și a contravalorii tichetelor de masă acordate.

Potrivit art.519 C.proc.civ., dacă în cursul judecării, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Se poate observa, așadar, că legiuitorul român a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ, după cum urmează:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;
- soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;
- chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;
- chestiunea de drept nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

In speță,

- sesizarea în condițiile art.519 CPC are loc în cadrul unui litigiu aflat pe rolul tribunalului, cauza făcând obiectul dosarului înregistrat sub nr.XX;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție judecă prezenta cauza în ultimă instanță potrivit art.718 C.proc.civ.;

- tribunalul a fost legal investită cu soluționarea prezentului apel în condițiile art.95 CPC;
- de lămurirea chestiunii de drept invocate pe calea sesizării depinde soluționarea pricinii pe fond, în contextul în care executarea conform OG 57/2015 privește doar drepturile de natură salarială, nu și alte categorii de drepturi;
- elementul de noutate este conferit de faptul că problema de drept dedusă judecării nu a mai făcut obiectul unei analize și al unei dezlegări jurisprudențiale consecvente, neputându-se vorbi despre cristalizarea unei practici judiciare în această privință; de altfel, din perspectiva expunerii elementului de noutate, tribunalul apreciază că aceasta corespunde jurisprudenței ICCJ - Completul pentru dezlegarea unor probleme de drept (e.g. Decizia nr. 3/2017 publicată în Monitorul Oficial ai României nr. 142 din 24 februarie 2017);

În plus, trebuie subliniat că la nivel local practica instanțelor este contradictorie, dovadă fiind dosarele invocate de către apelanta creditoare în sesizarea formulată.

- Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acesteia prin decizii în casație sau prin recurs în interesul legii și nici pe calea unei alte hotărâri prealabile, așa cum rezultă din verificarea site-ului instanței supreme.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată

Potrivit dispozițiilor relevenate din Legea 142/1998

Art.1

(3) În înțelesul prezentei legi, cu excepția cazurilor în care se prevede în mod expres altfel, termenul «tichet de masă» va fi interpretat ca făcând referire atât la tichetele de masă pe suport hârtie, cât și la tichetele de masă pe suport electronic.

(4) Tichetele de masă în format electronic sunt bonuri de valoare pe suport electronic reglementate exclusiv de prevederile prezentei legi și destinate exclusiv acordării alocației individuale de hrană a salariaților în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(5) Tichetele de masă pe suport hârtie și pe suport electronic sunt emise în mod exclusiv pentru a fi folosite în limitele prezentei legi.

Art.6

(2) Tichetele de masă pe suport hârtie și pe suport electronic pot fi utilizate numai pentru achitarea mesei sau pentru achiziționarea de produse alimentare.

Art. 8

(1) Sumele corespunzătoare tichetelor de masă acordate de angajator, în limitele nominale prevazute la art. 3, sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, iar pentru salariat sunt scutite de plata impozitului pe venitul sub formă de salariu.

(2) Sumele prevazute la alin. (1) nu se iau în calcul nici pentru angajator, nici pentru salariat la stabilirea drepturilor și obligațiilor care se determină în raport cu venitul salarial.

**) Începând cu 1 iulie 2010 se abrogă prevederile privind scutirea de la plata impozitului pe veniturile din salarii stabilite potrivit art. 8 din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 13 iulie 1998, cu modificările și completările ulterioare. Prevederile privind scutirea de la plata contribuțiilor sociale obligatorii stabilite potrivit art. 8 din Legea nr. 142/1998, cu modificările și completările ulterioare, rămân în vigoare.*

Art.9

Salariatul are obligația să restituie angajatorului, la finele fiecărei luni, precum și la încetarea contractului individual de muncă, tichetele de masă neutilizate, în cazul tichetelor de masă pe suport hârtie, sau valoarea corespunzătoare tichetelor de masă neutilizate, în cazul tichetelor de masă pe suport electronic

Potrivit Codului muncii

Art.159

(1)Salariul reprezintă contraprestația muncii depuse de salariat în baza contractului individual de muncă.

(2)Pentru munca prestată în baza contractului individual de muncă fiecare salariat are dreptul la un salariu exprimat în bani.

Art. 165

Pentru salariații cărora angajatorul, conform contractului colectiv sau individual de muncă, le asigură hrană, cazare sau alte facilități, suma în bani cuvenită pentru munca prestată nu poate fi mai mică decât salariul minim brut pe țară prevăzut de lege

Art.166

(3)Plata în natură a unei părți din salariu, în condițiile stabilite la art. 165, este posibilă numai dacă este prevăzută expres în contractul colectiv de muncă aplicabil sau în contractul individual de muncă.

Potrivit art.76 din Codul fiscal

Art. 76: Definirea veniturilor din salarii și asimilate salariilor

(1)Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică rezidentă ori nerezidentă ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă acordate persoanelor care obțin venituri din salarii și asimilate salariilor.

(2)Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor:

- a)indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;*
- b)indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;*
- c)solda lunară acordată potrivit legii;*

d) sumele din profitul net cuvenite administratorilor societăților, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum și participarea la profitul unității pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

e) sume reprezentând participarea salariaților la profit, potrivit legii;

f) remunerația obținută de directorii cu contract de mandat și de membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum și drepturile cuvenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;

g) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit Legii nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, cu modificările și completările ulterioare;

h) sumele primite de membrii fondatori ai societăților constituite prin subscripție publică;

i) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum și sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete și altele asemenea;

j) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

k) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariați, potrivit legii, pe perioada delegării/detașării, după caz, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în țară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităților și instituțiilor publice;

(ii) străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

l) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite de salariații care au stabilite raporturi de muncă cu angajatori nerezidenți, pe perioada delegării/detașării, după caz, în România, în interesul serviciului, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător țării de rezidență a angajatorului nerezident de care ar beneficia personalul din instituțiile publice din România dacă s-ar deplasa în țara respectivă;

m) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare primite pe perioada deplasării, în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul desfășurării activității, astfel cum este prevăzut în raportul juridic, de către administratorii stabiliți potrivit actului constitutiv, contractului de administrare/mandat, de către directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat potrivit legii, de către membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum și de către manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit astfel:

(i) în țară, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizație, prin hotărâre a Guvernului pentru personalul autorităților și instituțiilor publice;

(ii) în străinătate, 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru diurnă prin hotărâre a Guvernului pentru personalul român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar;

n) indemnizațiile și orice alte sume de aceeași natură, altele decât cele acordate pentru acoperirea cheltuielilor de transport și cazare, primite pe perioada deplasării în România, în interesul desfășurării activității, de către administratori sau directori, care au raporturi juridice stabilite cu entități nerezidente, astfel cum este prevăzut în raporturile juridice respective, pentru partea care depășește plafonul neimpozabil stabilit la nivelul legal pentru diurna acordată personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, prin hotărâre a Guvernului, corespunzător țării de rezidență a entității nerezidente de care ar beneficia personalul din instituțiile publice din România dacă s-ar deplasa în țara respectivă;

o) remunerația administratorilor societăților, companiilor/societăților naționale și regiilor autonome, desemnați/numiți în condițiile legii, precum și sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor și în consiliul de administrație;

p) sume reprezentând salarii/solde, diferențe de salarii/solde, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicele de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile/hotărâri judecătorești definitive și executorii;

q) indemnizațiile lunare plătite conform legii de angajatori pe perioada de neconcurență, stabilite conform contractului individual de muncă;

r) remunerația brută primită pentru activitatea prestată de zilieri, potrivit legii;

s) orice alte sume sau avantaje în bani ori în natură.

(3) Avantajele, în bani sau în natură, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate menționată la alin. (1) și (2) includ, însă nu sunt limitate la:

a) utilizarea oricărui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii sau închiriat de la o terță persoană, în scop personal, cu excepția deplasării pe distanță dus-întors de la domiciliu sau reședință la locul de muncă/locul desfășurării activității;

b) cazare, hrană, îmbrăcăminte, personal pentru munci casnice, precum și alte bunuri sau servicii oferite gratuit ori la un preț mai mic decât prețul pieței;

c) împrumuturi nerambursabile;

d) anularea unei creanțe a angajatorului asupra angajatului;

e) abonamentele și costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;

f) permise de călătorie pe orice mijloace de transport, folosite în scopul personal;

g) primele de asigurare plătite de către suportator pentru angajații proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii și asimilate salariilor, la momentul plății primei respective, altele decât cele obligatorii și cele care se încadrează în condițiile prevăzute la alin. (4) lit. ș);

h) tichete cadou acordate potrivit legii, cu excepția destinațiilor și limitelor prevăzute la alin. (4) lit. a), **tichete de masă**, vouchere de vacanță și tichete de creșă, acordate potrivit legii

Prin Decizia nr.5/2016- Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-a statuat că „În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2004 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului contractual din unitățile sanitare publice din sectorul sanitar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 125/2005, cu modificările și completările ulterioare, alocația individuală de hrană sub forma tichetelor de masă pentru personalul încadrat în unitățile sanitare publice finanțate din venituri proprii realizate prin sistemul de asigurări sociale de sănătate reprezintă un drept, iar nu o vocație”

Fiind un drept indisolubil legat de prestarea muncii în mod efectiv, tribunalul apreciază că acesta nu poate fi privit decât ca o contraprestație cuvenită pentru munca depusă, motiv pentru care are natura juridică a unui drept salarial.

Salariul constituie prețul muncii, dar nu poate fi rezumat la ceea ce în sens restrâns este desemnat de această noțiune, ci cuprinde totalitatea prestațiilor din partea angajatorului care constituie un corespondent și o consecință a muncii prestate, inclusiv diverse adaosuri, prime și alte prestații la care salariatul are dreptul ca urmare a prestării muncii.

În ceea ce privește contravaloarea tichetelor neacordate în mod nelegal, instanța de apel apreciază că avem în discuție o altă categorie de drepturi, constând în despăgubiri pentru prejudiciul suferit. Aceste despăgubiri au natura juridică a unui drept de creanță.

Astfel, dacă dreptul de beneficia de tichete de masă are natura juridică a unui drept salarial, prin neexecutarea obligației corelative se creează în patrimoniul creditorului acestei obligații o pagubă. Pentru repararea acestei pagube se naște un alt drept a creditorului, care vizează exclusiv acoperirea integrală a prejudiciului. Astfel, indiferent de izvorul care a produs prejudiciul, modalitatea de reparare se circumscrie regimului comun al răspunderii civile, considerent în raport de care natura juridică atât pentru dreptul creditorului, cât și pentru obligația corelativă de plată, este de drept comun.

Pentru aceste motive se reține că natura juridică a dreptului nou, născut din neexecutarea culpabilă a unei obligații, este de drept de creanță, care excedează drepturilor salariale sau asimilate salariului din raportul juridic inițial.

Referitor la celelalte două chestiuni de drept ce privesc aplicarea prevederilor OG 57/2015 la cererea pendinte, tribunalul apreciază că acestea nu vizează interpretarea unei probleme de drept, ci aplicarea normei la litigiul existent, argument pentru care sesizarea ICCJ este inadmisibilă.

Pentru argumentele expuse,

DISPUNE

Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile privind dezlegarea unei chestiuni de drept, respectiv modalitatea de interpretare a dispozițiilor Legii 142/1998, în sensul de a se stabili dacă:

- 1) alocația individuală de hrană sub forma tichetelor de masă acordate conform Legii 142/1998 are natura juridică a unui drept salarial sau excedează acestuia;
- 2) despăgubirile datorate pentru neacordarea tichetelor de masă au natura juridică a unor drepturi salariale.

Suspendarea cursului judecării cauzei privind apelul civil declarat de către reclamantul **XX** în contradictoriu cu apelanta pârâtă **XX**, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin.2 C.proc.civ. până la pronunțarea hotărârii prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării. Recursul se va depune la Tribunalul Constanța.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 14.06.2018.

PREȘEDINTE,
XX

JUDECĂTOR
XX

GREFIER,
XX

Red/th -jud.XX